

گسترش اعتصابات کارگری: از هفت‌تپه تا عسلویه

اعتصاب ۳۰ مهر کارگران هفت تپه، فریاد دوباره ی طبقه ای است که نمی خواهد به زندگی خواری و بندگی تن بسپارد

موضوع فقط «حق غذای ۶۰ هزار تومانی» نیست، بلکه دزدی از سفره‌ی جمعی و شرافت و عزت نفس کارگری است که برخاسته است.

هفت‌تپه بار دیگر نشان داد که سکوی جنبش کارگری ایران است؛ جایی که اعتراض از نان آغاز می‌شود و به نقد کل مناسبات و حاکمیت سرمایه‌داری و فاشیسم دینی و استثمار می‌رسد.

این اعتصاب نشانه‌ی بازگشت اعتماد و نیرو و خردجمعی و پیوند دوباره‌ی کارگران با افق شورا و خودمیریتی است.

در دل ستم و استثمار و تولید و سرکوب، کارگران فریاد زدند:

«این مدیریت باید برود!» مدیریتی که تکیه بر حاکمیت دارد.

و این، نه تنها مطالبه‌ای محلی و لوکال، بلکه اعلام حضور دوباره‌ی جنبشی است که آگاهی یافته و به تجربه‌ی نمایندگی شورایی، آزادی از کف کارخانه آغاز می‌شود.

روز سه‌شنبه ۳۰ مهر برابر با ۲۲ اکتبر، کارگران بخش‌های مختلف شرکت کشت و صنعت نیشکر هفت‌تپه، به‌ویژه کارگران واحد کشاورزی، در اعتراض به تعیین «حق غذای ۶۰ هزار تومانی» (معادل ۴۰ سنت) دست به اعتصاب گسترده زدند.

اعتصاب از آغاز روز، روبروی اداره‌ی کشاورزی آغاز شد و با پیوستن کارگران بخش‌های تولید، فنی و خدماتی گسترش یافت. کارگران معترض با شعار:

«دورباشی، حیا کن – هفت‌تپه را رها کن!»

خواستار بازگشایی فوری رستوران کارگری، بازگرداندن حق غذا به سطح واقعی و برکناری مدیران هم‌دست در این تصمیم ضدکارگری شدند.

کارگران اعلام کردند که کاهش حق غذا ادامه‌ی همان روند اختلاس، فاکتورسازی و سیاست‌های ضدمعیشتی مدیریت است.

کارگران تأکید کردند که بستن رستوران و کاهش حق غذا، بخشی از نقشه‌ای کهنه و ضدانسانی برای حذف تدریجی حقوق حداقل کارگران است.

روز پنجشنبه دومین روز اعتصاب کارگران هفت تپه!

بنابه گزارش هفت تپه-کانال مستقل کارگران- کارگران اعلام کردند: با وجود گذشت دو روز از اعتصاب هنوز هیچ مدیری جهت پاسخگویی حضور پیدا نکردند، شورای ضد کارگری و عوامل خودفروخته هم مثل همیشه کارگران را تهدید میکنند که دست از اعتصاب بردارند.

امروز جمعه تعطیل هست و روز شنبه چنانچه کارگران پاسخی دریافت نکنند اعتصاب ادامه خواهد داشت، لطفاً کارگران قسمتها دیگر هم به ما بپیوندند.

اعتصاب تازه، بازتاب خشم جمعی کارگرانی است که پس از سال‌ها وعده‌های دروغین حاکمیت، اکنون با صدای واحد فریاد می‌زنند:

به بیان هفت تپه-سایت مستقل کارگران و از زبان کارگران:

«صدای زخم کارگران هفت‌تپه از اختلاس تا لقمه نان! امروز دیگر گمانه‌زنی‌ها و شایعات رنگ واقعیت به خود گرفته است. در فلات پرچالش شرکت کشت و صنعت نیشکر هفت‌تپه، بوی اختلاس و زد و بندهایی که پیش‌تر تنها در اذهان کارگران می‌پیچید، حالا به بوی سوخته‌ای تبدیل شده که مستقیماً به حق معیشت آنان آسیب زده است. کارگری که سال‌هاست بر سر سفره‌ی پرحاشیه‌ی مدیریت و خصوصی‌سازی‌های پر ابهام، نان خود را به سختی به دست می‌آورد، این بار از تنگی حلقوم سالن غذاخوری فریاد می‌زند. از فاکتورسازی تا ختنه حق غذا آنچه از ماجرای هفت‌تپه به گوش می‌رسد، دنباله‌ی همان سناریوی تکراری است: سودهای کلان به جیب مافیای مدیریت، زیان‌های خورد به زندگی کارگر. در پی اتهامات سنگین مربوط به اختلاس، زد و بند و فاکتورسازی‌های مشکوک که منجر به

تعطیلی سالن غذا خوری شد که دود این آتش مستقیماً به چشم کارگر رفته است. آخرین میخ بر تابوت رفاه کارگری، تعطیلی سالن غذاخوری شرکت بود. تصمیمی که در ظاهر صرفاً یک تغییر اداری به نظر می‌رسد، اما در عمل، با کاهش حیرت‌آور و عجیب مبلغ حق غذا به حداقل ممکن، معیشت کارگران را به سخره گرفته است. در شرایط تورمی کنونی و با توجه به هزینه‌های سرسام‌آور زندگی، این کاهش، نه یک صرفه‌جویی، که در واقع بالا کشیدن حق مسلم کارگر از سفره‌ی خالی اوست. **بیانیه‌ی توهین‌آمیز «نمایندگان کارگران»، پوششی برای همدستی با نوری زاده؟**

اما داستان تنها به مدیریت شرکت ختم نمی‌شود. اینجاست که نقش "نمایندگان کارگران" به موضوعی عمیقاً مشکوک بدل می‌گردد. در اوج این بحران معیشتی، به جای ایستادگی در سنگر کارگران و مطالبه‌گری شفاف، بیانیه‌ای منتشر می‌شود که نه تنها بوی اعتراض نمی‌دهد، بلکه سراسر توهین و فریب افکار عمومی کارگران است. متأسفانه شواهد نشان می‌دهد کارگران هفت‌تپه امروز بیش از هر زمان دیگری به این حقیقت تلخ پی برده‌اند که برخی از اعضای شورای (اسلامی) کارگری، فعالان به‌ظاهر کارگری و مدیریت شرکت، در یک همدستی پنهان منافع خود را تأمین می‌کنند. این نمایندگان، چه "ماموران نوری‌زاده" باشند و چه هر جریان مماشات‌گر دیگری، با گرفتن امتیازاتی جزئی و موقت، چشم بر حقوق اساسی کارگران می‌پوشند و نسل جدیدی از همان روابط ناسالم "جرینگی‌ها"، را به کارگران تحمیل کرده‌اند. به نظر می‌رسد که نوری زاده و دورباشی در پشت پرده، دندان همه را شمرده و با دادن امتیازات کوچک، سنگر مطالبه‌گری را تضعیف کرده است. همکاران عزیز هوشیار باشید! سنگر تنها راه حل شماسست کارگران شریف هفت‌تپه، زمان توهم به سر آمده است. دیگر مشخص شده که منافع شما را، یکی پس از دیگری و پله به پله، بالا کشیده‌اند. از اختلاس‌های میلیاردی تا حق ناچیز غذا، همگی یک زنجیره را تشکیل می‌دهند. امروز وقت یک همایش اعتراضی بزرگ و یکپارچه است. ترس را کنار بگذارید و چهار سال فریب و دروغ را با یک اراده‌ی واحد به پایان برسانید.

امروز باید یک‌صدا فریاد بزنید: این مدیریت باید برود!

مطالبه کارگران: آقای ناصری یک تیم جدیدی برای مدیریت هفت تپه بیاورید مدیریت فعلی توسعه نیشکر و به ویژه آقای عبدالی ناصری! وظیفه‌ی شما تنها پر کردن جیب عده‌ای محدود نیست. کارگران هفت‌تپه، سرمایه‌های اصلی این صنعت و خانواده‌های تحت پوشش آنان، امروز زیر بار گرانی و بی‌عدالتی کمر خم کرده‌اند. تیمی جدید با رویکردی شفاف و کارگری بیاورید، حق غذا را به ارزش واقعی آن برگردانید و به تمام تخلفات پشت پرده پایان دهید. در غیر این صورت، سهم شما در تاریخ هفت‌تپه، چیزی جز همراهی با حلقه‌ی اختلاس و خیانت به معیشت نخواهد بود.»

پیام همکار

خواسته‌های فوری کارگران

1. بازگشایی فوری و بدون شرط رستوران کارگری و تأمین غذای سالم و کافی.
2. بازگرداندن حق غذا به سطح واقعی و قابل‌زیست، متناسب با هزینه‌های امروز زندگی.
3. پایان دادن به هر نوع کاهش پنهانی مزایا تحت عنوان «تنظیم داخلی» و «سامان‌دهی».
4. شفاف‌سازی کامل قراردادها، فاکتورها و هزینه‌کرد شرکت در حوزه‌ی رفاه کارگری.
5. توقف فشار بر کارگران معترض و بهرسمیت شناختن حق همایش اعتراضی و اعتصاب.
6. برکناری مدیران دخیل در این روند.

ما اعلام می‌کنیم:

این مدیریت باید برود!

رستوران باید دوباره باز شود!

حق غذا باید برگردد!

هیچ کارگری تنها نیست!

جمعی از کارگران هفت‌تپه

کانال مستقل کارگران هفت‌تپه

تماس با ادمین برای ارسال مطلب و پیام: kargare7tapeh@

اعتصاب‌های سراسری: از هفت‌تپه تا عسلویه

در حالی‌که کارگران هفت‌تپه در اعتراض به دزدی از سفره‌ی معیشت خود به پا خاسته‌اند، و امروز دوم آبان‌ماه دارد، موجی از اعتصاب و همایش‌های اعتراضی هم‌زمان در صنایع کلیدی ایران، به‌ویژه در حوزه‌ی نفت، گاز، پتروشیمی و فولاد، سراسر جنوب و مرکز ایران را فراگرفته است. صدای مشترک این اعتراض‌ها، صدای کارگرانی است که از شدت استثمار طبقاتی و دین‌سالاران فاسد، بی‌حقوقی، پیمانکاری، تبعیض و استثمار مزدی به ستوه آمده‌اند.

صنعت نفت، گاز و پتروشیمی، پارس جنوبی (عسلویه)

کارگران شاغل در فاز ۱۴ پارس جنوبی، از جمله کارگران شرکت‌های اکسیرصنعت و پایندان، در اعتراض به عدم افزایش مزد در سال آینده و پرداخت نشدن مزد و حقوق، دست به اعتصاب گسترده زده‌اند.

بخشی از مطالبات کنونی کارگران، درخواست افزایش ۴۵ درصدی مزد، اجرای کامل ماده ۱۰ قانون کار، و حذف شرکت‌های پیمانکاری است.

کارکنان مجتمع گاز پارس جنوبی نیز در پالایشگاه‌ها همایش کرده و خواستار اصلاح سقف و کف حقوق و لغو تفکیک تبعیض‌آمیز مشاغل شده‌اند.

پالایشگاه آبادان

کارگران ارکان ثالث پالایشگاه آبادان با شعار «قرارداد مستقیم، حق مسلم ماست» همایش اعتراضی کرده‌اند.

کارگران خواهان حذف شرکت‌های پیمانکاری و تبدیل وضعیت استخدامی به قرارداد مستقیم هستند.

گروه ملی صنعتی فولاد ایران (اهواز)

کارگران گروه ملی فولاد اهواز در ادامه‌ی اعتراضات دوره‌ای خود، همایش‌های اعتراضی برپا کرده‌اند. مطالبات اصلی آن‌ها درخواست پرداخت حقوق‌های معوقه، اجرای طرح طبقه‌بندی مشاغل، و بازگشت به کار همکاران تعلیق‌شده است.

فولاد سیادن ابهر

کارگران فولاد سیادن ابهر نیز در اعتراض به عدم پرداخت معوقات مزدی و وضعیت نابسامان شغلی دست به همایش طبقاتی زده‌اند.

پایانه‌ها و مناطق عملیاتی نفتی

کارکنان سکوی پایانه نفتی خلیج فارس، فروش، نوروز و بهرگانسر نیز در اعتراض به ستمگری در پرداخت حقوق، طرح ناقص طبقه‌بندی مشاغل و تعیین سقف مزدی همایش اعتراضی و دست از کار کشیده‌اند.

صنعت فولاد و فلزات

اعتراضات خدماتی و شهری

اعتراضات کارگری تنها به بخش‌های صنعتی باقی نمانده است.

• کارگران شهرداری‌ها در شهرها از جمله: زاهدان و کرمانشاه در اعتراض به دستمزدهای

پایین، نبود امنیت شغلی و کار و شرایط کاری نامناسب همایش اعتراضی کرده‌اند.

• بازنشستگان در سراسر ایران، نیز با همایش اعتراضی هفتگی خود در شهرهای مختلف، خواستار افزایش مستمری‌ها، اصلاح نظام پرداخت و توقف دست‌درازی دولت به صندوق‌های بازنشستگی هستند.

• در پتروشیمی لردگان، کارگران در اعتراض به پرداخت‌نشدن حقوق و بیکار سازی نیروی کار دست به اعتصاب زده‌اند.

اینک از هفت‌تپه تا عسلویه، از اهواز تا آبادان، از زاهدان تا کرمانشا، یک خواست مشترک در همه‌جا شنیده می‌شود:

پایان دادن به نظام پیمانکاری، افزایش مزد متناسب با تورم، اجرای طرح طبقه‌بندی مشاغل، و پرداخت به موقع حقوق و مطالبات.

اعتصاب‌های سراسری این روزها نشان می‌دهد که جنبش کارگری ایران، فراتر از مرز کارخانه‌ها، به زنجیره‌ای واحد از مقاومت فراروئیده و گستر شیافته است زنجیره‌ای که از نیشکر تا نفت، از فولاد تا شهرداری‌ها، یک صدا فریاد می‌زنند:

معیشت ما خط قرمز ماست!

عباس منصوران دوم آبان ۱۴۰۴ / ۲۴ اکتبر